

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

3. Dies Septembris. Quidni omnia possibilia sunt innitenti super eum, qui omnia potest?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Septemb.

Tessera.

695

...um, dic submissimâ animi reverentiâ cum magno
Augustino: (a) sit obedire tibi, mihi amabile, & resi-
tere tibi execrabile. Qui imperanti paret, magnam
gloriam parit. Suffragatur Poëta:
Qui jussis paret, premia magna parat,

3. DIES SEPTEMBRIS.

Quidni omnia possibile sunt innitenti super eum,
qui omnia potest? S. Bernardus serm. 85. in Cant.

Fortitudo, I. N spectatissimum virtutum thea-
trum, quod aperimus, mihi videtur
Fortitudo, jure quodam procedere, ut
Regina coronata, quæ, cum sit timen-
rum omniû contemptrix, vim suam in omnes vir-
tutes explicat, terroresque sub jugum mittit. Est au-
tem, teste Tullio, & approbante D. Thoma: (a) For-
tudo, considerata periculorû susceptio, & laborû per-
cipio. Est porrò illa una de præcipuis virtutibus, qui-
bus humana vita ad virtutem instruitur, ut consen-
tunt omnium Sophorum Scholæ, & Theologorum
cedere, atque adeò inter Cardinales eam reponunt,
est, in eo gradu, qui proximè ad Divinas virtutes
cedat. Est enim, una de rotis currus triumphalis,
quibus anima pervehitur ad cælum. Versatur autem
hæc virtus circa Metum, & audaciam, quæ duo ho-
minifcè moderatur, ut asserit Augustinus: (c) Qui
vire virtute fortis est, nec temere audet, nec incôsultè
timet. Sæpè fit, ut, si quis fortè opus aggrediatur Ne-
mini acceptum, & propagandæ gloriæ suæ decorum,
subitò innumeræ difficultates, & periculorum ilias,
& plura etiam, quàm Herculi monstra objiciantur,
quæ

X x 4

[a] Mediat. c. 7. [b] l. 2. de Invent. [c] Epist. ad Hier.

quæ metu animum debilitent, & secundo ventitantem, ut remotæ pernitiôsæ cohibeant; & desperatione concita mens in abrupta incertitate feratur. Adversum hæc, & alia, quæ timendum videntur, vires exerit fortitudo; quæ patrix earum animi perturbationum, frænos mansuens, cohibet se temerè jactantem audaciam, & luti ferro, ac vi illudentes animo metus dejicit.

II. Vox ea est Heroica Fortitudini, quam auctoritatis militibus ingeminat: (a) *Omnia potest in eo, qui me confortat.* Anima innixa suo sic dilata, qui omnia potest; quidni & sibi putet omnia possible? Responde his quæstionibus, & ex iis tibi animi decreta. Non vis studere uni illi negotio, quod unum inter omnia est solum necessarium consequendæ salutis, & assequendæ perfectionis illustrationes, & gratias tibi divinitus collatas consequeris salutem, & perfectionem tuam, & virtutes? Jam verò, virtutes tuæ, quomodo erunt perfectæ, nisi adhibeas fortitudinem necessariam efficiendis? Tibi ad perfectionis apicem enitenti obicietur non poëtica aliqua Megæra, aut Lerneæ Hydra, antè fabulis Cacus, latrocinio, & barbarie infans, sed cogitare necesse est belluam multorum capitum immanibus formis circumseptam; quam sequuntur morbi, jacturæ, exilium, minæ truces, furor, acerbior cruciatuum apparatus, & terribilium omnium Colophon, mors. Putasne te hæc omnia posse vel sperare, vel vincere sine præsidio Divinæ Gratiæ? Putasne Gratiæ effecturam omnia, vires, & laborem, quantum illa meretur, te non conferente; plusne à te exigi quam possis? Et, si quod exigitur, potes, non erubescere

(a) *Philip. I. 13.*

te nolle? si penes te esset opibus, viribus, scientiâ, dignitate, aliisque naturæ donis, vel fortunæ bonis abundare; quid quamne, quod posses facere, omittes, quo optata consequeris? Cur tam remissus es in prosequenda perfectione, cum tibi hoc sit integrum; nec aliquid ad hoc supra vires exigatur?

III. Fortitudo, dos potius est animi, quam corporis. Ille animus est summè fortis, qui Deum summè timet; & peccandi pavidus, omnia audet, ne peccet. Quod nemo facit, mollis, effœminatus, victus cupiditate, aut victus timore. Qui fieri potest, ut fortis dicatur, qui omnium timidissimo hoste vincitur, Timore inquam? Viro forti infixus semper est timor, & execratio ejus rei, quam damnavit natura, & averfatur ratio. Natura ita comparatum est; ut mala timeamus, bona appetamus. Quid peius culpâ? Quid semper timenda est supra ipsam mortem. Quid melius Honestate? hæc semper appetenda est supra ipsam vitam. Quare viri fortis, & compositi ad naturæ gustum, est timere omne peccatum, amare omnem honestatem. Et timore peccati, aut amore Justitiæ confidere audere. Itaque, vir fortis, ne mala faciat; est pavidus; ut mala perferat, impavidus; ut bona agat, cupidus; ut exequatur, audax. Communis utilitatis amator, privatæ oblitus; in laboribus, patiens, adversus mollia, durus; in periculis, firmus, in arduis, fidens; in gerendis, magnanimus, in gestis, modestus, in adversis, constans in secundis, temperatus, in utrisque idem; in dissimilibus, sui semper similis; in variis, unus; in omnibus, invictus. Est igitur unius studiosissimus virtutis: parere rationi, imperare cupiditati, vincere se, ac invictum se præbere

bere voluptati, ac dolori: aspernatur mollia, & d
 cia optat acerba, & aspera corpori, memor illius.
Spiritus indè perit, dum corpus dulcia quarit.

4. DIES SEPTEMBRIS.

Quis, ei de sæculo est timor, cui in sæculo Deus
 tutor? *S. Cyprianus de orat. Dom.*

Fiducia I.
 in De-
 um.

ECce hîc pulcherrimæ Matris
 pulcherrima filia, firma in Deo
 fiducia, quæ ex gremio fortunæ
 dinis prodit, ut qualis, quante
 que sit, omnibus prodat. Hâc fretus homo, quæ
 nihil, nihil non potest. Salomon, inter alia sapien-
 tiæ Divinæ placita, & prudentiæ monita, sic in-
 (a) *Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo.* Ve-
 debat hanc suam doctrinam in terris passim con-
 temni, & dolebat, cùm indè in mores, incommoda
 non levia, in mentem, error, in Intellectum, caligo,
 in Religionem nævi importarentur. Sciebat Reges,
 & purpureos Dynastas legionibus bellatorum cre-
 ctos exultare solere, de Numine parum sollicitos. Ve-
 debat mercatores in industria sua spem omnem, &
 fiduciam reponere, doctos ingenio, militem equi-
 aratorem fundo, nautam velo, perjurio incertum,
 fraudi, & astutiæ litigarorem, mechanicos, & sellu-
 larios artificio tantùm suo fidere. Hinc oriri conta-
 minatum vitæ genus, cœcum amorem sui, Dei obli-
 vionem, ingrata mentis vitium, & non ferendam
 impietatem. Nam ex hoc fonte, vana superstitio,
 & novorum Deorum satus profluxit, dum quisque
 id Numinis habet loco, cui præcipuè fidit, illudque
 rever-

[a] *Prov. 4. 5.*